

Nr 13.

Av herr **Bergström** i Bäckland, *angående anläggning med statsbidrag av utfartsvägar i ökad omfattning.*

Genom byggandet eller förbättrandet av de allmänna vägarna förbättras också kommunikationsmöjligheterna i hög grad ute på landsbygden. Det är dessa vägar, som möjliggöra inrättandet av omnibuslinjer, vilken trafik i järnvägsfattiga trakter i rätt stor utsträckning kan ersätta järnvägar.

Vilken omfattning det allmänna vägväsendet än kan komma att få, så torde ändå en hel del byar komma att ligga på sidan om de allmänna vägarna. För dessa byar är anslaget till de enskilda utfartsvägarna av icke så ringa betydelse. Från det allmännas sida kunna knappast med så liten uppoffring som anslaget till de enskilda utfartsvägarna utgör på något annat lämpligt sätt vägar av enklare typ framskapas. Intressenterna uti en enskild utfartsväg få nämligen själva vidkännas de största uppoffringarna för vägen. Med avseende på Norrland är systemet med byggandet av statsunderstödda utfartsvägarna av stor betydelse, när det gäller att förbättra dess samfärdsmöjligheter. Anslaget till dessa vägar borde därför väsentligt höjas. Den höjning av anslaget, som skedde förra riksdagen, blev av föga betydelse för de trakter, för vilka anslaget förut gällt, genom att anslaget då fick en vidgad användning.

Kraven på statsbidrag till utfartsvägar ökas år efter år. Då riksdagen dessutom borde i större utsträckning än hittills skett söka att förhjälpa de byar, som ligga på sidan om de allmänna vägarna, till att få en efter nutida förhållanden lämplig utfartsväg, kommer förvisso riksdagen att förr eller senare ställas inför kravet på en höjning av anslaget i fråga. Det vore gott, om en sådan höjning kunde företagas utan att sammankopplas med en vidgad användning av anslaget, vilken icke vore beräknad. Det skulle därför enligt mitt förmenande vara av värde att låta genom en utredning undersöka, om flera områden än de, som nu äro bestämda, äro så beskaffade, att de böra komma i åtnjutande av anslaget till de statsunderstödda utfartsvägarna, och om utredningen så ger vid handen förslag även framläggas, i vilken utsträckning detta anslag därigenom till en början bör höjas. Dessutom måste ju rättvisligen erkännas, att om sådana områden finnas, så böra de också komma i åtnjutande av anslaget i fråga.

På grund av vad som anförts får jag vördsamt hemställa,

att riksdagen måtte besluta att hos Kungl. Maj:t anhålla om utredning för att utröna, om det ytterligare finnes trak-

ter, vars förhållanden skulle göra dem berättigade att erhålla bidrag ur statens anslag till byggandet av utfartsvägar, och i så fall föreslå, med vilken summa anslaget därigenom borde utökas, samt för riksdagen framlägga det förslag, var till utredningen kunde föranleda.

Stockholm den 14 januari 1928.

P. Bergström

i Bäckland.
